

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4133).

Frederiksen: Jeg hilser det Forslag, som her foreligger, med Glæde, thi det vil være ærede Medlemmer bekendt, at jeg i Forbindelse med forskellige andre Medlemmer her i dette Ting i Fjor og i Fjor har indbragt et Forslag om denne Sag, fordi man, som jeg allerede antydede i Fjor, fandt, at det var en Sag af stor Betydning at faa formindsket Antallet af Rotter. Det er jo et grimt Dyr, som i høj Grad ødelægger Menneskers Boliger baade i Byerne og paa Landet. Hvor man ude paa Landet har straatåkte Huse eller Huse, som ere tækkede med Spaan eller andet Træ, vil man se, at disse Tage der, hvor der er Rotter, se alt andet end pæne ud. Desuden ødelægge Rotterne Frugttræer i Havenne, eller for saa vidt de ikke faa ødelagt Træerne, ødelægge de Frugterne. Rotterne bane sig Vej til Fjerkræets Hus og dræbe Fjerkræet i stor Udstrækning, ligesom de ødelægge dets Æg m. m. Desuden bringe de ganske sikkert ret ofte smitsomme Sygdomme fra Sted til Sted, idet disse Dyr, som bekendt, ere befængte med Bakterier i meget høj Grad. Foruden alle disse Ubehageligheder forvolde de i det hele taget meget store økonomiske Tab. Der er ingen Tvivl om, at det, som Rotterne fortære her i Landet i Løbet af Aaret, løber op til mange Millioner Kroner. Af disse Grunde er det, at jeg hilser Forslagets Fremkomst med Glæde, og jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi han i Aar har fremsat dette Forslag. Det Udvalg, som var nedsat om Sagen i Fjor, afgav jo en Beretning, hvori man opfordrede Ministeren til at tage Sagen op i denne Rigsdagssamling, og jeg takker ham, fordi han har gjort det. Jeg takker endvidere den højtærede Minister, fordi det Forslag, han har fremsat, er bedre end det Forslag, vi fremsatte i Fjor ved privat Initiativ. Det er bedre, fordi man her, om jeg saa maa sige, deler Sol og Vind mere lige mellem de to Foreninger, der arbejde for Rotternes Udryddelse her i Landet. I Fjor søgte man kun at faa tilvejebragt en Lov til Udryddelse af Rotter ved Præmiering, men allerede den Gang

kom det jo frem, og i Aar er det kommet endnu stærkere frem, at dette ikke vil være tilstrækkeligt, men at man maa gaa ad mere end denne ene Vej. Man kan formindske Antallet af Rotter ved Uddeling af Præmier for dræbte Rotter, men det vil bidrage yderligere til Formindskelse af deres Antal, naar man tillige anvender det Mittel, som for nogle Aar tilbage er opfundet, og som gaar under Navnet Ratin. Efter dette Forslag kan man gaa begge Veje, og dér er tillige ret bestemt udtalt, hvad man tænker at give til hver enkelt af disse to Metoder, som saa udmærket kunne arbejde Haand i Haand for at naa fremad mod dette Maal at faa Rotteplagen her i Landet formindsket i saa høj Grad som muligt. Af disse Grunde er jeg mere tilfreds med det Forslag, der er fremlagt i Aar, end med det, jeg selv var med til at indbringe de foregaaende Aar. At det er en Sag, som ogsaa har Befolkningens Sympati, turde der ligge et Bevis for deri, at ikke alene de fleste af vore Amtsraad, men ogsaa næsten alle Landets Sogne- og Bykommuner have udtalt sig i Tilslutning til den Tanke, at der fra det offentliges Side bør gøres noget for at formindske Rotteplagen.

Efter disse faa indledende Bemærkninger om Forslaget i Almindelighed skal jeg ganske kort omtale et Par af Forslagets Paragraffer. Der staar i Forslagets § 1, at naar en Forening, der er dannet med det Formaal at virke for at udrydde Rotter, paa en efter Indenrigsministerens Skøn fyldestgørende Maade godtgør osv., saa faar den et Tilskud fra Kommunerne, et Tilskud, som er nærmere bestemt i Loven. Den Forening, som der her ganske sikkert er tænkt paa ved Forslagets Affattelse, har jo bestaaet nu i en halv Snes Aar her i Landet og har gjort et meget betydeligt Arbejde i den Sag; det er jo den Forening, hvis Formand og Leder er Justitsraad Zuschlag. Han har sikkert haft mange Genvordigheder at kæmpe med for at holde Interessen vaagen for denne betydningsfulde Sag, og man har ment, at det neppe vilde lade sig gøre at komme saa vidt med denne Sag, som han tænkte sig; men ved hans Energi og Virksomhed har Foreningen vokset sig stor, og der er vakt Interesse for Sagen over hele Landet. Det er ganske sikkert den Forening, der er tænkt paa, naar der i Forslaget tales om en Forening, som godtgør, at den raader over et nærmere fastsat Beløb, som her er nævnt. Men